

Till minne av Thomas Grunditz

Värmlandsinfanteristen, vår kamrat Thomas Grunditz avled den 25 juli 2011 i en ålder av 68 år. Thomas Grunditz avlade officersexamen 1966 och utnämndes till fänrik vid Värmlands regemente den 2 september samma år. Thomas tjänstgjorde huvuddelen av sin karriär vid regementet. Under kortare perioder tjänstgjorde han även vid Östra militärområdesstaben i Strängnäs samt vid Armécentrum i Enköping. Thomas genomgick Militärhögskolans högre stabskurs 1976 till 1978 och befordrades till major 1977. Under en lång följd av år var Thomas Grunditz placerad vid regementets grundutbildningsbataljon som ställföreträdande bataljonschef. Thomas lämnade Försvarsmakten med särskild pension den 31 juli 2001.

Vi som hade förmånen att arbeta tillsammans med Thomas upplevde hans yrkesskicklighet och breda kompetens inom flera olika områden. Även om Thomas genomgick högre stabsutbildning var det trupptjänsten som låg honom varmast om hjärtat. Många är de granatgevärsgruppchefer vid främst 7.kompaniet som Thomas utbildade med fast men välvillig hand. Under en tid var Thomas chef för den centrala befälsutbildningen vid regementet. Hans specialitet var utbildning med skarp ammunition under realistiska betingelser. Ingen glömmer väl rensningsövningarna i Södra och Norra nästena på Örnäs skjutfält. Dessa slutade allt som oftast med blodvite, då splitter från handgranaterna ven genom luften. Farligt men lärorikt, på "gränsen" till vad Säkl tillät. Med ålderns rätt övergick Thomas till stabstjänst vid Värmlandsbrigaden. Som handläggare i sektion 1 blev han ansvarig för beställning av värnpliktiga till grundutbildning. Dessa beställningar var minutiöst gjorda och säkerställde att brigaden alltid fick de bästa värnpliktiga att utbilda. Ibland föranledde dock Thomas höga ambition att "jägarsoldater" beställdes till mindre kvalificerade befattningar med viss kritik från vederbörande myndighet.

Några av Thomas mest betydelsefulla insatser var arbetet med att inledningsvis utveckla det nya övningsfältet i Kristinehamn till ett infanteriövningsfält och senare motsvarande utveckling av Villingsbergs skjutfält. Det senare arbetet kom dock aldrig att förverkligas då Värmlandsbrigaden hann läggas ned innan planerna skulle förverkligas.

Thomas Grunditz var en närvarande person och de flesta som gjort sin värnplikt i perioden från slutet av 1960-talet och till senare delen av 1980-talet har oftast någon episod att förtälja om kapten Grunditz, som regel positiv. Lite typiska Värmländska skrönor berättas då och då om Thomas. En av dessa går ut på att han en gång beordrade sin pluton att slänga sina slutstycken till kulsprutepistolerna i Sandbäckstjärn för att soldaterna inte gjorde sitt bästa. Naturligtvis var det även kadett Grunditz som red upp på officersmässen med en av regementets hästar med resultatet att hästen vägrade gå ned och följaktligen fick skjutas på plats. Sanningshalten i denna typ av skrönor är upp till var och en att bedöma.

Allt kring Thomas var inte helt positivt. För en officer som tjänstgjorde under denna tidsepok gällde devisen "drick upp och ställ upp" i samband med de många olika festligheterna i glada kamraters lag. För några blev det för mycket "drick upp" med konsekvensen för lite "ställ upp". Med ett tidigare bestämt kamrat och chefsingripande hade kanske Thomas levnadsbana sett något annorlunda ut. Besöken på Sandgrund borde varit färre.

Thomas Grunditz var alltid lojal mot sin arbetsgivare. Han var en av de första som flyttade till Kristinehamn då regementet omgrupperade 1994. Efter regementets nedläggning fortsatte Thomas sin tjänstgöring någon tid vid Armécentrum i Enköping.

Thomas var även en hängiven jägare och medlem av Horssjöns jaktklubb. Till skillnad från alla andra jägare i klubben som hade jaktgevär med kikarsikten eller med aimpoint ansåg Thomas att det räckte väl med ett ombyggt gevär m/96 med öppna riktmedel. Detta hade han säkert rätt i på de avstånd som är aktuella vid älgjakt.

Kamratskapet inom officerskåren med tillhörande mässverksamhet var nog alltid en stor och viktig del av Thomas liv, kanske mer betydelsefull än vad vi insett. I sitt testamente donerar Thomas en större summa att användas till sitt gravöl. Vi kommer självklart att göra vårt bästa för att leva upp till Thomas förväntningar. Tack Thomas!

För kamraterna i Värmlands regementes officerskår

Björn Tomtlund